

LIEDTEKSTEN

Avondconcert De Stag

4 oktober 2025

Elisabeth Hetherington | sopraan

Abigél Králik | viool

Ella van Poucke | cello

Caspar Vos | piano

A New World

Jennifer Higdon, *Love Sweet*

1. Apology

Be not angry with me that I bear
Your colours everywhere,
All through each crowded street,
And meet
The wonder-light in every eye,
As I go by.
Each plodding wayfarer looks up to gaze,
Blinded by rainbow haze,
The stuff of happiness,
No less,
Which wraps me in its glad-hued folds
Of peacock golds.
Before my feet the dusty, rough-paved way
Flushes beneath its gray.
My steps fall ringed with light,
So bright,
It seems a myriad suns are strown
About the town.
Around me is the sound of steepled bells,
And rich perfumed smells
Hang like a wind-forgotten cloud,
And shroud
Me from close contact with the world.
I dwell impearled.
You blazon me with jewelled insignia.
A flaming nebula
Rims in my life. And yet
You set
The word upon me, unconfessed
To go unguessed.

1. Verontschuldiging

Wees niet boos op mij dat ik
Uw kleuren overal draag,
Door elke drukke straat,
En
Het wonderbaarlijke licht in elk oog ontmoet,
Terwijl ik voorbijga.
Elke ploeterende reiziger kijkt omhoog om te staren,
Verblind door regenboognevel,
Het spul van geluk,
Niet minder,
Dat me omhult in zijn vrolijk gekleurde plooien
Van pauwengoud.
Voor mijn voeten bloost de stoffige, ruw geplaveide weg
onder zijn grijs.
Mijn stappen vallen omringd door licht,
Zo helder,
Dat het lijkt alsof er ontelbare zonnen zijn uitgestrooid
Over de stad.
Om me heen klinkt het geluid van klokken,
En rijke geparfumeerde geuren
Hangen als een door de wind vergeten wolk,
En hullen mij in een sluier die mij afschermt van nauw
contact met de wereld.
Ik verblijf in parelmoer.
Je tooit mij met juwelen insignes.
Een vlammeende nevel
Omringt mijn leven. En toch
Leg je
Het woord op mij, onbekend,
Om niet geraden te worden.

2. The Giver of Stars

Hold your soul open for my welcoming.
Let the quiet of your spirit bathe me
With its clear and rippled coolness,
That, loose-limbed and weary, I find rest,
Outstretched upon your peace, as on a bed of
ivory.
Let the flickering flame of your soul play all about
me,
That into my limbs may come the keenness of fire,
The life and joy of tongues of flame,
And, going out from you, tightly strung and in tune,
I may rouse the blear-eyed world,
And pour into it the beauty which you have
begotten.

3. Absence

My cup is empty to-night,
Cold and dry are its sides,
Chilled by the wind from the open window.
Empty and void, it sparkles white in the moonlight.
The room is filled with the strange scent
Of wistaria blossoms.

They sway in the moon's radiance
And tap against the wall.
But the cup of my heart is still,
And cold, and empty.

When you come, it brims
Red and trembling with blood,
Heart's blood for your drinking;
To fill your mouth with love
And the bitter-sweet taste of a soul.

4. A Gift

See! I give myself to you, Beloved!
My words are little jars
For you to take and put upon a shelf.
Their shapes are quaint and beautiful,
And they have many pleasant colours and lustres
To recommend them.
Also the scent from them fills the room

2. De schenker van sterren

Houd je ziel open voor mijn welkom.
Laat de stilte van je geest mij baden
Met zijn heldere en golvende koelte,
Zodat ik, slap en vermoeid, rust vind,
Uitgestrekt op je vrede, als op een bed van
ivoor.
Laat de flikkerende vlam van je ziel om me heen spelen,
Opdat in mijn ledematen de scherpste van vuur mag
komen,
Het leven en de vreugde van tongen van vlammen,
En, vanuit jou voortkomend, strak gespannen en in
harmonie,
Mag ik de wazige wereld wakker schudden,
En er de schoonheid in gieten die jij hebt voortgebracht.

3. Afwezigheid

Mijn beker is leeg vanavond,
Koud en droog zijn zijn wanden,
Gekoeld door de wind uit het open raam.
Leeg glinstert hij wit in het maanlicht.
De kamer is gevuld met de vreemde geur
Van blauweweregenbloesems.

Ze wiegen in het maanlicht
En tikken tegen de muur.
Maar de beker van mijn hart is stil,
En koud, en leeg.

Als jij komt, loopt hij over
Rood en trillend van het bloed,
Het bloed van mijn hart voor jou om te drinken;
Om je mond te vullen met liefde
En de bitterzoete smaak van een ziel.

4. Een geschenk

Zie! Ik geef mezelf aan jou, Geliefde!
Mijn woorden zijn kleine potjes
Die je kunt pakken en op een plank kunt zetten.
Hun vormen zijn mooi en bijzonder,
En ze hebben veel aangename kleuren en glans
Om ze aan te bevelen.
Ook vult de geur ervan de kamer

With sweetness of flowers and crushed grasses.
When I shall have given you the last one
You will have the whole of me,
But I shall be dead.

5. A Fixed Idea

What torture lurks within a single thought
When grown too constant, and however kind,
However welcome still, the weary mind
Aches with its presence. Dull remembrance taught
Remembers on unceasingly; unsought
The old delight is with us but to find
That all recurring joy is pain refined,
Become a habit, and we struggle, caught.
You lie upon my heart as on a nest,
Folded in peace, for you can never know
How crushed I am with having you at rest
Heavy upon my life. I love you so
You bind my freedom from its rightful quest.
In mercy lift your drooping wings and go.

Met de zoetheid van bloemen en geplette grassen.
Als ik je de laatste heb gegeven,
Heb je mij helemaal,
Maar dan ben ik dood.

5. Een vast idee

Welke kwelling schuilt er in een enkele gedachte
Als die te constant wordt, en hoe vriendelijk ook,
Hoe welkom ook, de vermoeide geest
Pijn doet door zijn aanwezigheid. Saaie herinneringen
Blijven onophoudelijk terugkomen; ongevraagd
Het oude genot is bij ons, maar we ontdekken
Dat alle terugkerende vreugde verfijnde pijn is,
Een gewoonte geworden, en we worstelen, gevangen.
Je ligt op mijn hart als op een nest,
Vouwt je in vrede, want je kunt nooit weten
Hoe verpletterd ik ben door je rust
Zwaar op mijn leven. Ik hou zo veel van je
Dat je mijn vrijheid bindt van haar rechtmatige zoektocht.
Hef in genade je hangende vleugels op en ga.